

BIULETYN

NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska 31.05.2004

KONIEC STRAJKU W PKS KOZIENICE

24 maja, w poniedziałek, po 90 dniach przerwy, na trasy wyjechały autobusy PKS Kozienice. Pracownicy zawiesili trwający od 23 lutego strajk okupacyjny. Był to najdłuższy trwający w ostatnich latach protest w Regionie. Jest to duży sukces zarówno pracowników spółki, jak i NSZZ „Solidarność”.

Zawieszenie strajku było możliwe przede wszystkim z tego powodu, że zarząd firmy wycofał zwolnienia dyscyplinarne uczestnikom protestu. Ponadto Instytut Postępowania Twórczego w Łodzi, właściciel 51 proc. udziałów w PKS Kozienice, obiecał, że wycofa się z firmy i w ciągu trzech miesięcy sprzeda swoją część przedsiębiorstwa.

Jest to sytuacja bez precedensu w skali kraju, zwłaszcza w sytuacji, kiedy wiele polskich przedsiębiorstw wciąż jest prywatyzowanych na zasadach tzw. „zbójeckiej” prywatyzacji.

Z firm wyprowadzany jest kapitał i majątek trwały, zadłuża się je, a potem likwiduje, sprzedając grunty inwestorom pod obiekty o zupełnie innym przeznaczeniu.

KZ „Solidarność” w PKS Kozienice na czele z przewodniczącym Mirosławem Pośłowskim mówiła o tym zupełnie jasno od dłuższego czasu. Gdy zarząd spółki postanowił zwolnić Pośłowskiego z pracy, w obronie przewodniczącego KZ stanęła praktycznie cała załoga i dostała wypowiedzenia.

W trakcie strajku protestujący wielokrotnie powtarzali, iż stracili zaufanie do inwestora, chcieli nawet unieważnienia prywatyzacji swojej firmy. IPT oskarżali o działanie na niekorzyść PKS i załogi przedsiębiorstwa. Nie bez podstaw – mówi o tym jasno raport NIKU-u, którego resume cytowaliśmy dwukrotnie w „Biuletynie”.

19 maja w Ministerstwie Skarbu odbyło się spotkanie, w którym uczestniczyli przedstawiciele Instytutu Postępowania Twórczego (większościowego udziałowca PKS), zarządu spółki PKS Kozienice, komitetu strajkowego, ZR – przewodniczący

Zdzisław Maszkiewicz oraz minister Skarbu Państwa Jacek Piechota.

Ustalono, że do poniedziałku 24 maja zarząd przywróci do pracy całą załogę PKS-u, łącznie z przewodniczącym komisji zakładowej NSZZ „Solidarność” Mirosławem Pośłowskim. W ciągu trzech miesięcy IPT ma opuścić spółkę, a jego udziały wykupi firma transportowo-przewozowa z kapitałem francuskim, która ma już PKS-y na Podkarpaciu, w Małopolsce i woj. podlaskim, część spółka pracownicza oraz prawdopodobnie samorządy lokalne.

- Decyzja głównego udziałowca o wycofaniu się z firmy oraz cofnięciu zwolnień dyscyplinarnych jest naszym wspólnym-związkowym sukcesem – uważa Mirosław Pośłowski.

Komitet Strajkowy PKS Kozienice składa najserdeczniejsze podziękowania tym wszystkim, którzy wspierali darami, czynem i słowem strajkujących pracowników PKS Kozienice.

Bez Was te 90 dni walki i wyrzeczeń poszłyby na marne.

Dziękujemy za SOLIDARNOŚĆ

**Za Komitet Strajkowy
Mirosław Pośłowski
Danuta Wójcik
Janusz Makulec
Jadwiga Drózd**

UWAGA CZYTELNICY! KOLEJNY NUMER „BIULETYNU” UKAŻE SIĘ 14CZERWCA

Z REGIONU

Komunikat

Kozienice, 22.05.2004 r.

POROZUMIENIE

Z dniem 22 maja 2004 r. Komitet Strajkowy przy PKS Sp. z o.o. w Kozienicach zawiesza strajk rozpoczęty w dniu 24.02.2004 r. Pełna działalność Spółki zostanie przywrócona z dniem 24.05.2004 r., przy aktywnym udziale obu stron. Zarząd Spółki i Związki Zawodowe dołożą wszelkich starań w celu odzyskania utraconego rynku usług. Strony porozumienia deklarują, że nie będą stosować wzajemnie wobec siebie żadnych działań o znaczeniu represyjnym.

Komitet Strajkowy

1. Mirosław Posłowski
2. Danuta Wójcik
3. Janusz Makulec
4. Jadwiga Drózd

Zarząd Spółki:
Magdalena Stanisł
Dyrektor Finansowy

W obecności obserwatora delegowanego przez Ministerstwo Skarbu Państwa pismem MSP/DNWII/3069/04/Alb z dnia 21.05.2004 r. Teresę Niewiarowską

Kozienice dnia 22 maja 2004r

Komitet Strajkowy
PKS Sp. z o.o. Kozienice
ul. Warszawska 59

W związku z wycofaniem przez Zarząd w dniu 22 maja wszystkich wręczonych wypowiedzeń oraz rozwiązań umów o pracę bez wypowiedzenia Komitet Strajkowy podjął uchwałę o zawieszeniu strajku okupacyjnego do momentu wyjaśnienia wszystkich spraw.

W przypadku represjonowania pracowników biorących udział w strajku zastrzegamy sobie prawo do odwołania strajku.

Za Komitet Strajkowy
(podpisy)

XXII Posiedzenie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska kadencji 2002-2006

20.05.2004

Posiedzeniu przewodniczył Zdzisław Maszkiewicz, przewodniczący ZR. W obradach uczestniczyli też przedstawiciele RKR Wiesław Wabik.

Wiceprzewodniczący Zbigniew Dziubasik odczytał zebrany uchwały ZR podjęte na poprzednim posiedzeniu oraz decyzje Prezydium ZR.

Kolejnym punktem obrad była sytuacja w zakładach pracy Regionu ze szczególnym uwzględnieniem PKS Kozienice i Radomskiego Szpitala Specjalistycznego.

Następnie przewodniczący Maszkiewicz przedstawił bieżącą sytuację w PKS Kozienice oraz przebieg i wyniki negocja-

Skarbnik Zarządu Regionu uprzejmie przypomina komisjom zakładowym o terminowym przesyłaniu 40% składek członkowskich na rachunek Zarządu Regionu w terminie do 20-go następnego miesiąca od pobrania składki od pracodawcy.

Można również, poprzez złożenie stosownego wniosku do pracodawcy (wzór wniosku w ZR), ustalić, że należną składkę 40% pracodawca potrąci i bezpośrednio przekaże do Zarządu Regionu. Takie zasady przyjęła już część organizacji zakładowych.

Niezależnie jednak od sposobu przekazywania składki niezmiernie ważne jest, by wpływała ona do Zarządu Regionu regularnie i terminowo z uwagi na fakt, że również Zarząd Regionu ma obowiązek regularnie i terminowo przekazywać część składki do Komisji Krajowej i sekretariatów branżowych, a oprócz tego zobowiązany jest również do terminowego i regularnego płacenia zobowiązań bieżących z tytułu wynagrodzeń pracowniczych, składek ZUS, podatku i opłat bieżących.

Zbigniew Dziubasik
Skarbnik Zarządu Regionu
NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

cji przeprowadzonych 19 maja w Warszawie w Ministerstwie Skarbu Państwa. Odbyło się tam spotkanie, w którym uczestniczyli przedstawiciele Instytutu Postępowania Twórczego (większościowego udziałowca PKS), zarządu spółki PKS Kozienice, komitetu strajkowego, ZR – przewodniczący Zdzisław Maszkiewicz oraz wiceminister Skarbu Państwa Jacek Piechota. Ustalono, że do poniedziałku 24 maja zarząd przywróci do pracy całą załogę PKS-u, łącznie z przewodniczącym komisji zakładowej NSZZ „Solidarność” Mirosławem Posłowskim. W ciągu trzech miesięcy IPT ma opuścić spółkę, a jego udziały wykupi firma transportowo-przewozowa z kapitałem francuskim, zaś resztę prawdopodobnie przedstawiciele załogi i samorządów lokalnych.

W ten sposób zakończono najdłuższy, bo trzymiesięczny strajk w naszym Regionie.

Kolejnym punktem była sprawa konfliktu w Radomskim Szpitalu Specjalistycznym przy ul. Tochtermana. Powstał on na tle prywatyzacyjnych zamierów dyrektora RSSz. Ten punkt referował przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz, a uzupełniła przybyła na posiedzenie przewodnicząca KZ w RSzS Teresa Jaworska. Obecnie chodzi m.in. o prywatyzację laboratorium szpitalnego, a głównym oferentem ma być firma, która zasłynęła doprowadzeniem na skraj przepaści finansowej szpitala im. Rydygiera we Wrocławiu oraz Szpitala Matki Polki w Łodzi. Pikanterii dodaje fakt, że dyrektor ukarał naganami dwie pracownice, które na jego osobiste polecenie sporządziły opinie na temat zamierzonej prywatyzacji. Niestety – owe panie wykazały się odmiennymi poglądami na ten temat niż dyrektor, a poza tym udostępniły efekt swej pracy członkom Rady Społecznej RSzS.

Kolejnymi punktami obrad była m.in. organizacja dorocznych obchodów rocznicy Radomskiego Czerwca '76, informacje z Komisji Krajowej przed Krajowym Zjazdem Delegatów oraz sprawa zakupu samochodu służbowego dla ZR.

NASZE ZWYCIĘSTWO

Tych dni było prawie dziewięćdziesiąt
Gdy męstwo i zwątpienie, często się zmagaly
Tych nocy było prawie dziewięćdziesiąt
Gdy napięte nerwy, jak postronki drgały.

Mijały dni, tygodnie, a. myśmy wciąż trwali
Może dzięki Mszy Świętej, w diagnostycznej hali
Gdzie jeszcze unosi się ciepły głos księży,
Zawierzcie sprawę Bogu, a prawda zwycięży.

Trzymajcie się razem, Teraz jest czas walki
Pojedynczo Was złamią, jak kruche zapałki.
Jedni są mocni ciałem, a inni zaś duchem
Nawet słabość chwilowa, ludzkim jest odruchem

Więc każdy robił swoje, i w deszczu, i w chłodzie
A często mówmy szczerze, i w brudzie i w smrodzie
Lecz był to także czas zdrady, podłości
Gdy chciano osłabić moc SOLIDARNOŚCI.

Nie czas teraz, jak struś głowę w piasek chować
popatrzmy prawdzie w oczy, kto chciał tu pracować
Kto chciał stanąć przeszkodą, prawom pracowniczym
Kto chciał być człowiekiem, a kto był wprost niczym.

A były przecież dni, gdy otucha w serca się wlewała
Gdy z nami cała Polska manifestowała
Wspierano nas ciągle bezinteresownie
Jedni materialnie, inni chociaż słownie.

Za wcześniej marsz żałobny naszej firmie grano
Dwudzieste dni majowe, w pamięci zostaną
Noce chłodne jak serca tych co nas gnębili
Dni pogodne jak twarze tych co zwyciężyli.

Marek Kielbasiński
(autor jest pracownikiem PKS Kozienice)

Pierwszy sztandar związkowy w Regionie

21 czerwca minęła kolejna rocznica uroczystego poświęcenia pierwszego sztandaru związkowego „Solidarność” w naszym Regionie. Był to sztandar RZO „Lider” w Radomiu.

KZ NSZZ „Solidarność” w RZO „Lider” (d. „Radoskór” II) powstała w październiku 1980 r. Należała do niej 85% załogi RZO. Na przewodniczącego KZ w tajnych wyborach wybrano Romana Nowocienia. Wkrótce też związkowcy postanowili ufundować sztandar KZ. Pomysłodawcami byli F. Bednarczyk, R. Pałys, J. Sadłowski. Powołano komitet organizacyjny i rozpoczęto zbieranie funduszy na wykonanie sztandaru. Zamówiono go u sióstr zakonnych w Radomiu. Sztandar był gotowy po przeszło półrocznej pracy.

21 czerwca 1981 r. w Kościele Garnizonowym w Radomiu odbyła się uroczystość poświęcenia sztandaru, w której

(cd. na str. 4)

Pikieta przed Sejmem

(14.05) Kilkudziesięciu przedstawicieli PKS Kozienice wspartych przez reprezentację Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” i Sekretariat Ochrony Zdrowia protestowało przed Sejmem RP przy ul. Wiejskiej w Warszawie. - Żądamy wycofania decyzji prywatyzującej nasze przedsiębiorstwo - mówili pikietujący. - Żądamy uratowania naszych miejsc pracy.

Akcja była też częścią ogłoszonych przez Związek Dni Protestu. NSZZ „S” domaga się m.in. skutecznego ścigania przez organy państwa przypadków łamania prawa przez pracodawców, systemów osłonowych w tym zasiłków i świadczeń przedemerytalnych dla osób tracących pracę z winy zakładu, wycofania się rządu z kolejnych projektów niszczących kodeks pracy, przeciwdziałania nieuczciwej konkurencji wynikającej z obniżania kosztów firm poprzez stosowanie patologicznego samozatrudnienia w celu zmniejszenia podatków i składek na ubezpieczenia społeczne oraz realizacji postulatów zagrożonych branż.

Uroczystości ponownego poświęcenia sztandaru KZ RZO „Lider”
21.06.1989 r.

(cd. ze str. 3)

uczestniczyli bardzo licznie przedstawiciele i sympatycy Związku – wypełnili kościół oraz Plac Konstytucji 3 Maja.

Sztandar „najeździł się” po całej Polsce – wraz z pocztami sztandarowymi (których było kilka) uczestniczył w uroczystościach związkowych i patriotycznych m.in. w Warszawie, Lublinie, Poznaniu, Jastrzębiu Zdroju, Gdańsku. W RZO prowadzono też kronikę sztandaru, gdzie umieszczano zdjęcia i opisy w/w uroczystości.

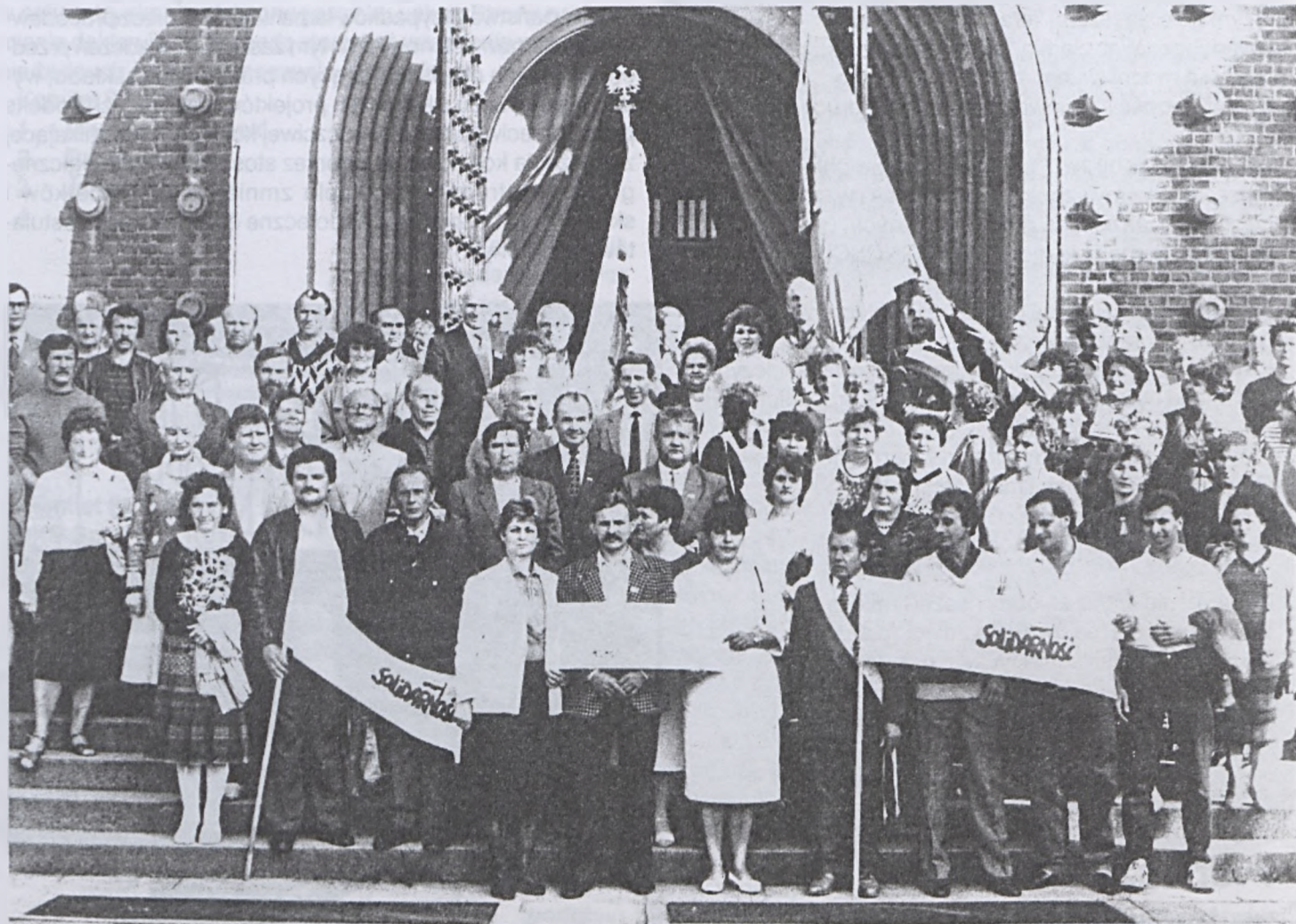
13 grudnia 1981 r. sztandar podzielił los członków „Solidarności” – został aresztowany i „internowany” przez specjalną ekipę SB-ków. Niewola sztandaru trwała aż 8 lat! Mimo starań

– słano w tej sprawie pisma do wszelkich szczebli władzy – zwrócono go do KZ dopiero w 1989 r.

Z tej okazji odbyło się ponowne uroczyste poświęcenie sztandaru – 21 czerwca 1989 r. w Kościele pw. Św. Teresy na Borkach. I znów uroczystość ta zgromadziła rzesze członków i sympatyków Związku, którzy w uroczystej procesji przynieśli go po mszy z kościoła do RZO „Lider”. Był tam aż do całkowitej likwidacji zakładu w 1998 r.

Obecnie członkowie KZ we współpracy z ZR podjęli starania o umieszczenie go w Kościele pw. MBCz na Kapturze.

Zygmunt Koncewicz
(były Wiceprzewodniczący KZ w RZO „Lider”)

Z KRAJU

Nie koniec kłopotów wrocławskiej „Jedynki”

Ponad stu byłych pracowników wrocławskiej „Jedynki” S.A. zorganizowało 24 maja (poniedziałek) marsz protestacyjny. Była to reakcja na fakt niedopuszczenia przez zarząd spółki do deklarowanej wcześniej ugody sądowej.

Kilka tygodni temu zawarto porozumienie kończące dwumiesięczny protest. Zgodnie z nim strony sporu, po uzgodnieniu wszystkich szczegółów prawnych, miały podpisać sądową ugodę, ostatecznie kończącą protest. 176 zwolnionych pracowników miało odejść z pracy za porozumieniem stron i

otrzymać odszkodowanie w wysokości 7,2 tys. złotych. Do ugody jednak nie doszło. W ostatniej chwili wycofał się z niej zarząd spółki.

Konflikt w „Jedynce” rozpoczął się na początku roku jednodzielnym strajkiem ponad 140 pracowników domagających się wypłaty zaległych pensji. Na początku marca dyscyplinarnie zwolniono ich za to z pracy. W proteście zwolnieni pracownicy okupowali siedzibę firmy, a później, usunięci stamtąd siłą, do końca kwietnia protestowali przed budynkiem spółki. Spór oficjalnie miała zakończyć właśnie owa ugoda przed wrocławskim sądem.

Byli pracownicy „Jedynki” zorganizowali więc przemarsz ulicami Wrocławia. Zwrócili się z prośbą o pomoc do władz województwa, w obecności których podpisano porozumienie z pracodawcą. Pracownicy „Jedynki” przypomnieli w piśmie, że od trzech miesięcy nie mają dochodu, a ich rodziny skazane są na powolne wymarcie. Ponadto zwolnienia dyscyplinarne, jakie otrzymali, dyskwalifikują ich na rynku pracy.

Z KRAJU

Protest w Orleniu

(19.05) Około 2 tys. związkowców uczestniczyło w pikiecie przed siedzibą PKN Orlen w Płocku.

Do Płocka przyjechały delegacje związkowców z całego kraju aby wesprzeć protestujących w obronie miejsc pracy pracowników PKN Orlen. Nasz Region reprezentowały delegacje z PKS Kozienice i Elektrowni Kozienice.

NSZZ „Solidarność” sprzeciwia się planowanemu przeniesieniu siedziby spółki z Płocka do Warszawy oraz likwidacji spółek regionalnych. Zarzuca również zarządowi Orlenu upolitycznienie firmy, nieuzasadnioną wyprzedaż majątku zakładu oraz łamanie praw pracowniczych zagwarantowanych w układzie zbiorowym pracy.

Obecny na pikiecie przewodniczący KK Janusz Śniadek, powiedział, że NSZZ „Solidarność” będzie zawsze protestować przeciwko tego typu praktykom. Przypomniał również, że „S” domaga się systemów osłonowych w tym zasiłków i świadczeń przedemerytalnych dla osób tracących pracę z winy zakładu, wycofania się rządu z kolejnych projektów niszczących kodeks pracy, przeciwdziałania nieuczciwej konkurencji wynikającej z obniżania kosztów firm poprzez stosowanie patologicznego samozatrudnienia w celu zmniejszenia podatków i składek na ubezpieczenia społeczne, wycofania nowelizacji ustawy niszczącej system ubezpieczeń społecznych m.in. przez likwidację podziału Funduszu Ubezpieczeń Społecznych na fundusze: emerytalny, rentowy, chorobowy i wypadkowy oraz realizacji postulatów zagrożonych branż. Przewodniczący J. Śniadek wspólnie z przewodniczącym MOZ PKN Orlen Ryszardem Kraszewskim złożyli na ręce Prezesa Orlenu petycję z 21 postulatami załogi.

Obecni na pikiecie przedstawiciele strajkującej od 86 dni załogi PKS Kozienice poinformowali o rozpoczęciu przez właściciela dialogu w sprawie utrzymania miejsc pracy w tym zakładzie.

(źródło: KK)

Znów spór w „Wagonie”

Syndyk syndykowi na łeb...

Doniesienie do Prokuratury Rejonowej w Ostrowie Wielkopolskim przeciwko syndykowi zakładu skierowali przedstawiciele KZ NSZZ „Solidarność” w Fabryce „Wagon” S.A. Ich zdaniem postawiony w stan upadłości zakład kupił samochód od firmy, w której udziały ma syndyk „Wagonu”.

Przypomnijmy, że sąd w Kaliszu ogłosił upadłość ostrowskiej spółki we wrześniu ubiegłego roku. Pracuje w niej teraz ok. 2 tys. osób, a jeszcze kilka lat temu „Wagon” zatrudniał cztery razy więcej pracowników. Od początku 2001 r. do sierpnia 2003 r. „Wagon” jako własność zarejestrowanych w Szwajcarii słowackich spółek Partner Marketing AG (30 proc. akcji) i Tatr wagon AG (19,3 proc.) oraz mającej siedzibę w Polsce firmy Partners Group (3,56 proc.) był zarządzany przez przedstawicieli słowackich właścicieli większościowego pakietu akcyjnego. Doprowadzili oni prawie do całkowitego zniszczenia firmy, a w obronie miejsc pracy i spółki zastrajkowała załoga „Wagonu” popierana przez KZ z całej Polski w ramach akcji protestacyjnej NSZZ „Solidarność”. Od tego czasu Prokuratura Okręgowa w Kaliszu prowadzi śledztwo w spra-

wie pięciu byłych członków ścisłego kierownictwa „Wagonu”, których podejrzewa o doprowadzenie do powstania znacznych szkód w majątku tej firmy. Wśród nich jest czterech Słowaków i jeden obywatel Szwajcarii.

Sprawa obecna dotyczy czteroletniego forda focusa. Samochód ma przebieg - 70 tys. kilometrów i jest powypadkowy, a „Wagon” zapłacił za niego aż 40.000 zł i zdaniem związkowców cena była stanowczo za wysoka jak na auto w takim stanie. Może i nie kierowaliby sprawy do prokuratury, ale warszawska firma, od której kupiono auto ma dosyć ciekawego właściciela.

Spółka ta to Kapitał Consulting, której formalnym właścicielem jest ojciec zarządzającej majątkiem „Wagonu” syndyk Elżbiety K., zaś ona sama pełni tam funkcję prezesa.

Pracownicy „Wagonu” pamiętają również kontrowersyjne działania poprzednich zarządów firmy, które doprowadziły spółkę na skraj przepaści finansowej. Tym bardziej, że jedna z takich operacji również wiązała się z zakupem samochodu. Doszło do niego w 2001 r., a słowacki zarząd spółki kupił osobowego mercedesa 430E, należącego do firmy na Słowacji. Za auto zapłacono 209 tys. zł, podczas gdy jego rzeczywista wartość rynkowa w Polsce wynosiła, zdaniem biegłych, 103 tys. zł. W rezultacie doniesienia Prokuratura Okręgowa w Kaliszu oskarżyła czterech byłych członków zarządu o wyrządzenie szkody w majątku spółki przekraczającej 100 tys. zł. Sprawa nie zakończyła się do tej pory.

LISTA NR 6
OKRĘG MAZOWIECKI

KANDYDACI NARODOWEGO KOMITETU WYBORCZEGO

1. **Jan Rejczak** – nauczyciel akademicki Politechniki Radomskiej,
2. **Jerzy Marian Kita** – nauczyciel akademicki, dziekan Wydziału Weterynarii Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie,
3. **Michał Drozdek** - redaktor naczelny katolickiego miesięcznika „Znaki Nowych Czasów”
4. **Teresa Jadwiga Banasiak** - inżynier
5. **Adam Feliks Wojciechowski** - dziennikarz publicysta
6. **Waldemar Szajewski** – inżynier mechanik, ekonomista

...Polska wymaga zmian. Słabość państwa, brak szans na pracę dla milionów Polaków, ubóstwo degradujące coraz szersze kręgi społeczne - to wyzwania stojące coraz ostrzej przed nami. Nie zapominamy o nich. Aby im sprostać potrzeba odbudowy poczucia wspólnoty, szerokiego obywatelskiego zaangażowania w sprawy publiczne.

Na dziś przed nami wybory europejskie. Wobec Boga i historii także my ponosimy odpowiedzialność za Polskę.

Maciej Płażyński założyciel Narodowego Komitetu Wyborczego, Marszałek Sejmu III kadencji

Szanowni Wyborcy!

O polskie sprawy upominałem się jeszcze wtedy, kiedy za to szło się do więzienia. Po upadku systemu komunistycznego byłem wojewodą radomskim.

Jako Poseł kierowałem pracami Sejmowej Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych oraz byłem członkiem Rady Służby Cywilnej. Od wielu lat przewodniczę Klubowi Inteligencji Katolickiej.

Ubiegam się o miejsce w Parlamencie Europejskim, aby tam w Strasburgu i w Brukseli upominać się o Polskę, aby nasze narodowe dziedzictwo, które przez stulecia pozwalało budować siłę Ojczyzny, nie zostało przekreślone przez tych, którzy tworzą fałszywą iluzję, że można zbudować świat i jego pomyślną przyszłość bez chrześcijańskich wartości i bez Boga.

Z ław unijnego parlamentu chciałbym również patrzeć na ręce polskim urzędnikom, skierowanym już do Brukseli przez rządzącą wciąż w Polsce skompromitowaną i szkodliwą formację postkomunistyczną, aby wyeliminować korupcję, która hamuje rozwój gospodarczy oraz zwiększa bezrobocie i biedę

Jako poseł Parlamentu Europejskiego będę wiedział co szykują unijni decydenci w instytucjach Unii Europejskiej i będę aktywizował środowiska w Polsce i w innych krajach, aby ostrzegać i nie dopuścić do stanowienia praw, które by godziły w interesy słabych ekonomicznie regionów.

Jan Rejczak - doktor nauk technicznych

Urodził się w Radomiu w 1946 r. w rodzinie rzemieślniczej. Absolwent LO im. T. Chałubińskiego. Po studiach na Politechnice Warszawskiej wrócił do rodzinnego miasta i podjął pracę w Zakładach Metalowych „Łucznik”. Od 1973 roku (z przerwą w latach 1981 - 1990 roku) jest nauczycielem akademickim w Instytucie Automatyki i Telematyki Transportu Politechniki Radomskiej.

Po Radomskim Czerwcu'76 organizował pomoc ludziom skrzywdzonym w związku z robotniczym protestem, za co był prześladowany przez Służbę Bezpieczeństwa.

Współzałożyciel NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska, wiceprzewodniczący Zarządu Regionu „S” w 1981 r., delegat na zjazdy krajowe „Solidarności”. Po wprowadzeniu stanu wojennego internowany. Po opuszczeniu więzienia bezrobotny.

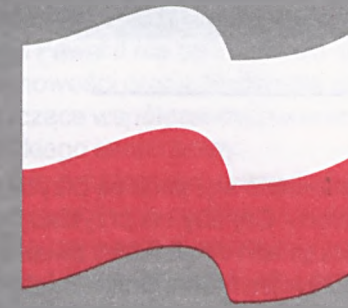
Od wielu lat prezes Klubu Inteligencji Katolickiej w Radomiu. Członek Prymasowskiej Rady Społecznej pierwszej kadencji, a od 1998 roku członek Krajowej Rady Katolików Świeckich. Organizator Akcji Katolickiej w diecezji radomskiej. Inicjator Ruchu Komitetów Obywatelskich, przewodniczący Komitetu Obywatelskiego Ziemi Radomskiej. W latach 1990 - 1992 wojewoda radomski. W roku 1995 doradca Prezydenta RP Lecha Wałęsy.

Radny samorządu radomskiego od 1990 roku. W latach 1994-1998 przewodniczący Rady Miejskiej w Radomiu.

Poseł na Sejm RP III kadencji, przewodniczący Sejmowej Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych i wiceprzewodniczący Sejmowej Komisji do Spraw Służb Specjalnych. Członek Rady Zarządzającej Narodowego Komitetu Wyborczego.

Żonaty; żona Dorota, farmaceutka, pracuje w aptece w Wieniawie oraz (społecznie) w aptece dla ubogich w Radomiu.

www.jan_rejczak.webpark.pl

www.nkww.pl

NARODOWY
KOMITET
WYBORCZY

NIEPARTYJNA LISTA OBYWATELSKA

LISTA NR 6
poz. 1

JAN REJCZAK

WYBIERAJ LUDZI DLA POLSKI, DLA SIEBIE

NA ŁBIE POSTAWIONE

Jacek Łęski

Kluski w głowie

Rząd Marka Belki, zgodnie z oczekiwaniami, nie dostał od sejmu zgody na rządzenie. Teraz Sejm ma wybrać sobie nowego premiera, a jeśli mu się to nie uda, jeszcze raz będzie głosował nad rządem Marka Belki. Drgawki systemu politycznego skrupulatnie relacjonują media.

Żmudne i gorszące próby wyciśnięcia z obecnego sejmu jakiegoś sensownego rządu, przypominają wyżymanie suchej ściierki. Cały układ partyjny, który powstał po 2001 r., jest już do cna skompromitowany, skłócony i niewiarygodny. Ekipa SLD - niezależnie od tego, jak się dziś nazywa - została przez opinię publiczną wysłana na śmietnik historii.

Zadziwiające jest w tych okolicznościach zachowanie większości mediów. Prawie wszyscy, jak za panią matką, powtarzają, że rząd Marka Belki, absolutnie fachowy, apolityczny i bezpartyjny, jest jedyną szansą uratowania Ojczyzny przed demonicznym Lepperem, czającym się za rogiem.

Fakt, że znaczna część rządu Marka Belki to skompromitowany rząd Leszka Millera, jakoś umyka uwadze obserwatorów. Rząd Belki popiera w Sejmie ta sama ekipa, która wspierała dotychczas Leszka Millera. Jaki jest racjonalny powód, by sądzić, że zbieranina skorumpowanych cwaniaków nagle wyłoni z siebie rząd ocalenia narodowego? Tylko dlatego, że tak mówią w TV? Dlatego, że „Trybuna” pisze o drugim oddechu lewicy? Wygląda na to, że głównym powodem, dla którego polityczni komentatorzy zostali klakierami „nowego” rządu jest niechęć do poważniejszych analiz tego, jak działa obecny system polityczny i lęk przed popularnością Samoobrony. Dość powszechne przekonanie wśród politycznych elit i dziennikarzy jest takie: wyborcy są głupi i wybiorą ludzi Leppera, a wtedy finis Poloniae. Mało komu przychodzi jed-

nak do głowy, by zastanowić się, jakie są przyczyny dużej popularności Samoobrony. Czy aby, na przykład, wsparcie - jakiego udzielali, w początkach działalności związku Andrzeja Leppera, koledzy polityczni Marka Belki - miało tu coś do rzeczy? Czy spirala populizmu, nakręcona w czasie kampanii 2001 r. przez SLD, nie przyzwyczaiła wyborców do myślenia, że gruszki na wierzbie są jednak możliwe?

Lepper żyje z tego, że cała publiczna debata była dotychczas głęboko zakłamana. Ludzie to instynktownie wyczuwają i dość powszechnie wątpią w to, czy komukolwiek w polityce można dać wiarę. W takiej sytuacji oskarżenia, jakie Lepper rzuca pod adresem innych polityków, są równie wiarygodne czy niewiarygodne, jak ich zaprzeczenia. Metody manipulacji opinią publiczną obracają się dziś przeciw tym, którzy przez całe lata skutecznie ich używali, by robić ludziom kluski w głowie. A używali ich i ludzie z SLD, i działacze z nieboszczyki Unii Wolności, i z PSL, i z nieszczęsnego AWS-u - choć ci ostatni najmniej zręcznie. Jeśli od lat obowiązującym językiem politycznej dyskusji jest hipokryzja pomieszana z cynizmem, to nie ma się co dziwić, że dziś Lepper - sprawnie korzystając z tych samych instrumentów skutecznie - tumani rzesze.

Jaką receptę mają dziś władcy III RP na polityczny kryzys? Zrobmy rząd, który pozwoli porządzić SLD jeszcze choćby parę miesięcy. Choćby tyle, by dopiąć najważniejsze interesy i zgarnąć najlepsze prowizje. Sięgnijmy po fachowców, którzy już się sprawdzili: Belkę, Szmajdzińskiego, Oleksego, Kaczmarka. Poprośmy o poparcie Łapińskiego i Jagielińskiego. Może kilku z Samoobrony da się skusić...

Gratuluje wyobraźni.

(Tekst oryginalnie ukazał się w: „GAZETA POLSKA”. Wydanie z 19 maja 2004 r. Nr 20 (565). Przedruk za wiedzą i zgodą redakcji „GP”)

„Orędzie Jana Pawła II do ludzi pracy”

wykład ks. dr. Andrzeja Jędrzejewskiego
Uniwersytet im. Kardynała Stefana
Wyszyńskiego w Radomiu
29 stycznia 2004 r.
cz. II

3. Laborem exercens – 1981.

Rok 1981 to rok dramatyczny dla Polski i Solidarności. Zamach na Jana Pawła II, śmierć Prymasa Wyszyńskiego i wreszcie wprowadzenie stanu wojennego. Jest to jednak także rok, w którym otrzymaliśmy pierwszą społeczną encyklikę Jana Pawła II, poświęconą pracy ludzkiej. Dokument bardzo ważny dla całego Kościoła, ale mający szczególne znaczenie dla świata pracy w Polsce w tym czasie, gdy świat ten z taką odwagą i mądrością walczył o swoje prawa i prawa całego narodu.

Jan Paweł II ukazuje w nim wielką godność ludzkiej pracy, na którą składają się przede wszystkim następujące czynniki

a) **Przez pracę człowiek urzeczywistnia samego siebie i w ten sposób bardziej staje się człowiekiem** (LE 9); jako

obraz Boży, osoba ludzka przeznaczona jest do tego, aby przez swoją aktywność urzeczywistnić swoją wartość. Bóg zostawia człowiekowi przestrzeń do działania, dlatego praca ma pozytywny i twórczy charakter. W świetle encykliki nie jawi się na pierwszym miejscu rodzaj wykonywanej pracy, ale istotny jest raczej fakt, że ten, kto wykonuje jakąś pracę, choćby była ona najprostszą, jest osobą.

b) *Praca jest uczestnictwem w dziele Stwórcy* (n. 25).

c) *Paca powinna być współdziałaniem ludzi i wzajemną służbą.*

d) *Słowa Pisma Świętego w pocie (...) oblicza twego będziesz musiał zdobywać pożywienie* (Rdz 3,19) odnoszą się do ciężkiego *trudu jaki towarzyszy pracy ludzkiej*. Ten trud nosi znamię kary i zadośćuczynienia za grzech pierworodny. Nie oznacza to jednak, aby nad pracą ciążyło jakieś przekleństwo. Ojciec Święty umieszcza pot i trud, jaki w obecnych warunkach ludzkości związany jest nieodzownie z pracą, w

(cd. na str. 9)

(cd. ze str. 8)

świecie tajemnicy paschalnej: *Znosząc trud pracy w zjednoczeniu z Chrystusem ukrzyżowanym, człowiek współpracuje w pewien sposób z Synem Bożym w odkupieniu ludzkości* (LE 27).

Papież Jan Paweł II nie zadowala się w swej encyklice ukazaniem duchowości pracy. Podkreśla także trzy zasadnicze tematy dotyczące współczesnych warunków pracy w świetle chrześcijańskiego sensu pracy.

Po pierwsze: problem tzw. *pracodawcy pośredniego*, mianowicie kiedy pracownik zawiera kontrakt o pracę, ma przede wszystkim do czynienia z pojedynczym pracodawcą, który go zatrudnia. Lecz za plecami obu kontrahentów kryje się wiele założeń i warunków, na które poszczególne pracownik i pracodawca nie mają bezpośredniego wpływu, a które jednak wielorako określają treść stosunku pracy. Papież ma w pierwszym rzędzie na myśli politykę państwa w dziedzinie pracy. *Pracodawca pośredni* rozciągnął swój wpływ także poza granice państw, pomiędzy którymi zachodzą wielorakie powiązania, wyrażające się chociażby w procesie importu i eksportu oraz wspólnych rynków. Wszystkie takie okoliczności tworzą jakby zespół instancji krajowych i międzynarodowych, które są odpowiedzialne za kierunek polityki pracy.

Po drugie: problem miejsc pracy. Papież domaga się *całościowego planowania*, które ponad granicami państw położyłoby kres bezrobociu.

Po trzecie: problem człowieka, pracy i kapitału (LE 11). Przecistawienie pracy i kapitału leży u podstaw błędów liberalizmu i kapitalizmu, jak również kolektywizmu i marksizmu. Tymczasem między kapitałem i pracą istnieje nierozwalny związek, przy czym należy uznać pierwszeństwo człowieka i pracy przed kapitałem.

Z PRAC KK Z PRAC KK

KOMUNIKAT

W dniu 12 maja 2004 r. w Gdańsku odbyło się posiedzenie Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, podczas którego zdecydowano o kontynuacji akcji w obronie praw pracowniczych i związkowych.

Komisja Krajowa zdecydowała, że w ramach Dni Protestu po manifestacji w Kozienicach odbędą się również akcje w Przeworsku (13.05), Warszawie (14.05) i Płocku (19.05). NSZZ „S” domaga się m.in. skutecznego ścigania przez organy państwa przypadków łamania prawa przez pracodawców, systemów osłonowych w tym zasiłków i świadczeń przedemerytalnych dla osób tracących pracę z winy zakładu, wycofania się rządu z kolejnych projektów niszczących kodeks pracy, przeciwdziałania nieuczciwej konkurencji wynikającej z obniżania kosztów firm poprzez stosowanie patologicznego samozatrudnienia w celu zmniejszenia podatków i składek na ubezpieczenia społeczne oraz realizacji postulatów zagrożonych branż.

W czasie posiedzenia Komisji Krajowej uroczystie otwarto wystawę poświęconą księdzu Jerzemu Popiełuszce. Na wniosek Regionu Mazowsze w styczniu Komisja Krajowa ogłosiła rok 2004, rokiem księdza Jerzego. Wystawa poświęcona życiu duszpasterza „Solidarność” i przypominająca jego naukę jest częścią obchodów tego roku. Za zorganizowanie wystawy podziękował Związkowi abp Tadeusz Gocłowski. – Myślę, że po 20 latach ksiądz Jerzy by do nas powiedział, oglądając moje zdjęcia, ale pilnujcie mojej nauki, moich słów – powiedział metropolita gdański otwierając wystawę. Na ekspozycję składa się kilkadziesiąt zdjęć. Część z nich pochodzi ze zbiorów ks. prałata Henryka Jankowskiego. Autorami wystawy są Teresa i Andrzej Sowińscy. Zdjęcia ks. Jerzego można oglądać w siedzibie „Solidarność” w Gdańsku na I i II piętrze. Wystawa pojedzie również na Krajowy Zjazd Delegatów do Spały. Komisja Krajowa przyjęła także specjalne stanowisko, w którym dziękuje prezydentowi Lechowi Wałęsie za reprezentowanie Polski w Strasburgu, podczas uroczystości rozszerzenia Unii Europejskiej.

Uzdrowienie współczesnej sytuacji pracy nie jest możliwe na drodze zniesienia własności prywatnej środków produkcji, lecz takim uspołecznieniu, przez które każdy na podstawie swej pracy będzie mógł się uważać za współgospodarza wielkiego warsztatu pracy, przy którym pracuje ze wszystkimi. Wskazuje papież propozycje wysuwane przez katolicką naukę społeczną dotyczące udziału pracowników w zarządzie, zyskach i własności przedsiębiorstw.

Gdy zostaje naruszony prymat godności ludzkiej pracy, robotnicy mogą uciec się do *ostatecznego środka*, korzystając z *prawa do strajku, który jest metodą uprawnioną w sytuacji koniecznej i we właściwych granicach* (LE 20). Strajk uznaje więc papież za moralnie dopuszczalny, ale tylko jako środek ostateczny i przestrzega przed nadużywaniem strajku. Strajk nie może też paraliżować całego życia społeczno-gospodarczego, narażając tym samym dobro wspólne. Ludzie pracy mają także prawo do zakładania związków zawodowych, których celem jest obrona ich żywotnych interesów. Obowiązkiem związków zawodowych jest jednak nie tylko troska o interes grupowy, ale także o dobro wspólne

W encyklice Ojciec Święty zapisał także słowa, które dzisiaj, w sytuacji dramatycznego bezrobocia i licznych sytuacji wyzysku, mają dla nas szczególną wymowę:

Prawa człowieka pracy powinny stanowić podstawowe kryterium całego systemu gospodarczego w skali państwa i społeczności międzynarodowej. Należą do nich m.in.

prawo do zatrudnienia i słusznej płacy. (LE 19) Mówiąc o słusznej płacy, Jan Paweł II przypomina koncepcję płacy rodzinnej i domaga się społecznego dowartościowania zadań macierzyńskich. Jan Paweł II, podobnie jak Jan XXIII w MM, dopomina się także poszanowania godności pracy na roli.

Komisja Krajowa dokonała również interpretacji uchwały nr 10 XVI KZD w sprawie wniosków do IPN. Zdaniem Komisji Krajowej intencją uchwały było złożenie przez członków KK pełnej kserokopii wniosku złożonego do IPN. W dodatkowej

(cd. na str. 10)

uchwale, Komisja Krajowa stwierdziła, że członkowie KK i Krajowej Komisji Rewizyjnej w celu realizacji postanowień Zjazdu powinni wypełnić wnioski w charakterze wnioskodawcy i pokrzywdzonego. Osoby, które nie złożyły wniosku zgodnie z tą zasadą mają czas do 28 maja br. włącznie.

Komisja Krajowa zdecydowała również, że do rozpoczęcia Krajowego Zjazdu Delegatów w Spale będzie szukała kompromisu pomiędzy zgłoszoną przez przedstawicieli ZR Śląsko-Dąbrowskiego propozycją zmian w statucie, a wypracowanym w komisji statutowej projektem.

Dział Informacji Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”

K O M U N I K A T

18 maja 2004 r. odbyło się w Gdańsku posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, podczas którego zapoznano się z raportami o realizacji programu rozwoju Związku w regionach Dolnośląskim i Środkowoschodnim. Krzysztof Zgoda, szef Działu Rozwoju Związku KK stwierdził w dyskusji m. in. iż w sytuacji, kiedy ponad 90 procent pracowników w Polsce jest nie zrzeszonych w żadnej organizacji związkowej, koniecznym jest pokazanie pracownikom korzyści, jakie przynosi im przynależność do Związku zawodowego NSZZ „Solidarność”.

W trakcie posiedzenia uzgodniono projekt porządku obrad Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność” zaplanowanego na 28-29 maja br. w Spale.

Opiniując projekty rozporządzeń Rady Ministrów: /1/ ws. *szczegółowych warunków udzielania pomocy de minimis przedsiębiorcom prowadzącym zakład pracy chronionej, których stosowanie zwalnia z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie decyzji lub umowy stanowiącej podstawę udzielenia pomocy*; /2/ ws. *szczegółowych warunków udzielania pomocy de minimis przedsiębiorcom prowadzącym zakład pracy chronionej, w formie jednorazowej pożyczki, których stosowanie zwalnia z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie decyzji lub umowy stanowiącej podstawę udzielenia pomocy* oraz /3/ ws. *szczegółowych zasad i trybu postępowania przy udzielaniu zakładom pracy chronionej pomocy finansowej ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych* prezydium KK zaprotestowało przeciwko przyjęciu wymienionych rozporządzeń z pominięciem konsultacji społecznych. Wejście Polski do Unii Europejskiej i go-

rażkowe dostosowywanie prawodawstwa polskiego do wymogów unijnych nie może być usprawiedliwieniem łamania praw związkowych przez rząd, tym bardziej, że Związek od roku sygnalizował niedostosowanie polskich przepisów z dziedziny wspierania zawodowego osób niepełnosprawnych do wymogów prawodawstwa unijnego.

Uwagi szczegółowe zgłoszono do następujących projektów rozporządzeń Rady Ministrów: /1/ ws. *szczegółowych warunków udzielania pomocy przedsiębiorcom zatrudniającym osoby niepełnosprawne, których stosowanie zwalnia z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie decyzji lub umowy, stanowiącej podstawę udzielania pomocy*; /2/ ws. *szczegółowych warunków udzielania pomocy na szkolenia pracowników niepełnosprawnych, których stosowanie zwalnia z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie decyzji lub umowy stanowiącej podstawę udzielenia pomocy*; /3/ ws. *zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych*; /4/ ws. *zwrotu kosztów przystosowania stanowisk pracy do potrzeb osób niepełnosprawnych*; /5/ ws. *określenia szczegółowego zakresu danych podawanych przez zarządzającego na dokumencie płatniczym w przypadku przekazywania do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składek podstawowych wpłacanych do pracowniczego programu emerytalnego oraz sposobu i trybu przeliczania kwoty przekazanych składek*; /6/ ws. *określenia szczegółowego zakresu danych podawanych przez instytucję finansową na dokumencie płatniczym (...)* oraz /7/ ws. *przekazywania przez pracodawcę organowi nadzoru rocznej informacji dotyczącej realizacji prowadzonego pracowniczego programu emerytalnego*.

Prezydium KK negatywnie zaopiniowało projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej ws. *warunków wynagradzania mediatorów z listy ustalonej przez Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej*.

Nie wniesiono uwag do projektów rozporządzeń Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej oraz Rady Ministrów: /1/ ws. *szczegółowych zasad i trybu postępowania przy udzielaniu zakładom pracy chronionej pomocy finansowej ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych*; /2/ ws. *szczegółowych warunków udzielania pomocy na prowadzenie działalności gospodarczej przez osoby niepełnosprawne, których stosowanie zwalnia z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie umowy lub decyzji, stanowiącej podstawę udzielania pomocy*; /3/ ws. *szczegółowych zasad udzielania, oprocentowania, spłaty, rozkładania na raty i umarzania pożyczek dla osób niepełnosprawnych*; /4/ ws. *szczegółowych warunków udzielania pomocy regionalnej na wspieranie nowych inwestycji w formie dofinansowania oprocentowania kredytów inwestycyjnych, których stosowanie zwalnia z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie decyzji lub umowy, stanowiącej podstawę udzielania pomocy*; /5/ ws. *przekazywania przez instytucje finansowe oraz organy nadzoru półrocznych i rocznych informacji o prowadzonych indywidualnych kontaktach emerytalnych*; /6/ ws. *sposobu prowadzenia rejestru pracowniczych programów emerytalnych oraz terminów i trybu wydawania wypisów z rejestru*.

Prezydium KK zapoznalo się także z informacją o sytuacji w poszczególnych branżach, w tym m. in. w Sekcji Osób Niepełnosprawnych oraz Sekcji Pracowników Handlu.

rzecznik prasowy
Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”
Dariusz Wasielewski

Z PRAC KK Z PRAC KK

K O M U N I K A T

25 maja 2004 r. odbyło się w Gdańsku posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, które w zasadniczej części poświęcone było przygotowaniu do zbliżającego się Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność” w Spale (28-29 maja br.). Omawiano przygotowane sprawozdania oraz projekty zmian w Statucie Związku.

Prezydium KK postanowiło odstąpić od opiniowania w trybie ustawy o związkach zawodowych projektów rozporządzeń Ministerstwa Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej w sprawach: /1/ *szczegółowych warunków i trybu udzielania pomocy na zatrudnienie w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój Zasobów Ludzkich 2004 – 2006* (z dnia 14.04.2004 r.); /2/ *szczegółowych warunków i trybu udzielania pomocy na szkolenia w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój Zasobów Ludzkich 2004 – 2006* (z dnia 2.04.2004 r.); /3/ *szczegółowych warunków i trybu udzielania pomocy de minimis na szkolenia dla pracodawców oraz organizatorów pracy w przedsiębiorstwach zatrudniających lub zamierzających zatrudnić osoby niepełnosprawne, w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój Zasobów Ludzkich* (z dnia 23.04.2004 r.) oraz /4/ *szczegółowych warunków i trybu udzielania pomocy de minimis na podjęcie własnej działalności gospodarczej, w ramach Działania 1.6 Integracja i reintegracja zawodowa kobiet Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój Zasobów Ludzkich 2004 – 2006* (z dnia 23.04.2004 r.) z powodu nie opublikowania aktualnej mapy pomocy regionalnej (dotyczy pkt. 1) oraz odwołania się do nieistniejącej podstawy prawnej we wszystkich punktach.

Nie wniesiono uwag do projektów rozporządzeń Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej w sprawach: /1/ *określenia zadań samorządu województwa, które mogą być dofinansowane ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych* oraz /2/ *warunków, jakie muszą spełniać instytucje i organizacje, o których mowa w art. 71 tiret drugie oraz art. 72 tiret drugie rozporządzenia ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych*.

W trakcie posiedzenia prezydium KK zdecydowano o zgłoszeniu kandydatury Heleny Cioch do Nagrody im. Haliny Kraheńskiej, ustanowionej przez Głównego Inspektora Pracy za wybitne osiągnięcia w zakresie ochrony pracy i ochrony zdrowia w środowisku pracy.

Prezydium KK, biorąc pod uwagę celowość organizowania się członków NSZZ „Solidarność” w Ruchu Związkowym Europejskich Pracowników z Wyższym Wykształceniem i Kadr Kierowniczych - EUROCADRES, stowarzyszonym z Europejską Konfederacją Związków Zawodowych, zobowiązało Mariana Krzaklewskiego do zorganizowania zespołu koordynacyjnego składającego się z przedstawicieli zainteresowanych struktur Związku.

Przewodnicząca Rady Programowej „Tygodnika Solidarność” Małgorzata Franczyk zrelacjonowała członkom prezydium KK przebieg ostatniego spotkania Rady.

rzecznik prasowy
Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”
Dariusz Wasielewski

XVII KZD NSZZ Solidarność - 28-29.05.2004 r. Spala

INFORMACJA O PRACY KOMISJI KRAJOWEJ NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” W OKRESIE SIERPIEŃ 2003 R. – MARZEC 2004 R.

NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” – SPRAWY WEWNĄTRZWIĄZKOWE
Funkcjonowanie Komisji Krajowej

W okresie sprawozdawczym odbyło się 8 posiedzeń Komisji Krajowej (w tym dwa w Warszawie i jedno w Spale). Podjęto 39 uchwał i 14 stanowisk. Pracę Komisji organizowało 13-osobowe Prezydium KK, które obradowało 31 razy i przyjęło 170 decyzji.

Przyjęte dokumenty przekazywano m.in. do wiadomości prezydenta, premiera, sejmu, senatu, poszczególnych ministerstw oraz klubów parlamentarnych.

[...] Krajowy Sztab Protestacyjny NSZZ „Solidarność”

Osiemnastoosobowy sztab koordynował działania Związku podczas I etapu, tj. między 7 a 26 listopada 2003 r., Ogólnopolskich Dni Protestu przeciwko antyspołecznej polityce rządu. Organizowane były: pikety, manifestacje, akcje wysyłania protestów do ministerstw (blokowanie poczty elektronicznej i faksów). Tworzone były i kolportowane ulotki, gazetki i plakaty, organizowano także konferencje prasowe poświęcone antyspołecznej polityce rządu.

[...] 6. Uczestnictwo w procesie legislacyjnym

Nadal opiniowanie aktów prawnych i przekazywanie naszych opinii do rządu i parlamentu to jedno z podstawowych zadań Komisji Krajowej. Proces ten był utrudniony ze względu na brak przestrzegania przez stronę rządową terminów nadsyłania aktów prawnych i skracanie okresu opiniowania. Komisja Krajowa kilkakrotnie interweniowała w tej sprawie w ministerstwach i u wicepremiera.

Ciężar konsultacji spoczywał głównie na biurach Komisji Krajowej oraz strukturach regionalnych i branżowych. Część opinii była zleczana ekspertom zewnętrznym. W miarę potrzeb Związek wykorzystywał także możliwości odwołania się do Trybunału Konstytucyjnego i Międzynarodowej Organizacji Pracy.

Dzięki współpracy z MKWZZ, realizowany jest projekt tworzenia sieci koordynatorów ds. łamania praw pracowniczych i związkowych.

Udzielono ok. 480 pisemnych porad prawnych oraz ok. 900 porad drogą telefoniczną.

Wnioski do Trybunału Konstytucyjnego

W okresie sprawozdawczym wniesiono 3 wnioski do Trybunału Konstytucyjnego: o zbadanie zgodności z Konstytucją RP ustawy o minimalnym wynagrodzeniu (uchwała 172/03 z 20 sierpnia 2003 r.), o zbadanie zgodności z Konstytucją RP ustawy o dopłatach do oprocentowania kredytów udzielanych lekarzom, lekarzom stomatologom, pielęgniarkom, położnym i technikom medycznym oraz o umarzaniu kredytów, o zbadanie zgodności z Konstytucją RP ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zapadł wyrok w sprawie o zbadanie zgodności z konstytucją przepisów ustawy o zmianie ustawy o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw. Trybunał 17 listopada 2003r. uznał zaskarżone przepisy za zgodne z konstytucją. Trybunał Konstytucyjny 25 lutego 2004 r. postanowił umorzyć postępowanie w sprawie o zbadanie zgodności z konstytucją przepisów o powszechnym ubezpieczeniu w narodowym funduszu zdrowia z uwagi na zbędność orzekania. Zapadł wyrok w sprawie o zbadanie zgodności z konstytucją przepisów ustawy nowelizującej Kodeks Pracy (złożony 25 września 2002 r.). Trybunał uznał za niezgodny z Konstytucją art. 2 pkt 5 zaskarżonej ustawy, który uzależniał wysokość odpraw pieniężnych dla pracowników zwalnianych z winy zakładu pracy nie od ogólnego stażu pracy, a tylko od stażu zakładowego. W pozostałym zakresie Trybunał uznał zaskarżone przepisy za zgodne z konstytucją.

(cd. na str. 12)

**OBRONA PRAW I INTERESÓW PRACOWNICZYCH
DIALOG SPOŁECZNY, OCHRONA SOCJALNA****Ochrona interesów pracowniczych**

Akcje i inne działania w obronie praw pracowniczych i związkowych

Na sierpniowym posiedzeniu Komisji Krajowej przyjęto uchwałę 170/03 ws. solidarności pracowniczej, w której zwrócono się z apelem do struktur Związku o wsparcie strajkujących pracowników w Fabryce Wagon w Ostrowie Wielkopolskim. W odpowiedzi, w przeddzień rocznicy powstania NSZZ „Solidarność” na terenie Wagonu odbyła się ogólnopolska manifestacja solidarności.

W sierpniu podjęto uchwałę nr 171/03 ws. aktualnej sytuacji w kraju. Na jej podstawie zarządy regionów, sekretariaty branżowe i pozostałe struktury Związku rozpoczęły przygotowania do ogólnopolskiej manifestacji jesienią 2003 r. w obronie:

- prawa do pracy,
- prawa do wynagrodzenia,
- prawa do zrzeszania się,
- zapewnienia osobom pozbawionym źródeł utrzymania pomocy, w tym zasiłków i świadczeń przedemerytalnych.

Wobec braku poprawy warunków życia i nieuwzględnienia związkowych postulatów, uchwała ta dała początek Ogólnopolskim Dniom Protestu ogłoszonym uchwałą 186/03 z 22 października 2003 r. Rozpoczęto je 7 listopada 2003 r., a I etap zakończył się 26 listopada.

Od rządu RP zażądano:

- bezwzględnej ochrony wypłaty wynagrodzeń,
- skutecznych działań zmierzających do ograniczenia bezrobocia,
- systemów osłonowych dla osób tracących pracę, w tym zasiłków i świadczeń przedemerytalnych,
- działań zmierzających do wyeliminowania przypadków szykanowania z powodu przynależności związkowej oraz realizacji postulatów zagrożonych branż i środowiska emerytów i rencistów.

Związek domagał się także od mediów publicznego umożliwienia przeprowadzenia debat na temat postulatów pracowniczych i społecznych z udziałem przedstawicieli „Solidarności” i innych reprezentatywnych związków zawodowych. „Solidarność” zaapelowała jednocześnie do innych central związkowych i pracowników niezrzeszonych o wspólne działania dla osiągnięcia powyższych celów.

Powołany przez Komisję Krajową Sztab Protestacyjny NSZZ „Solidarność” zobowiązał wszystkie struktury Związku do oflagowania siedzib związkowych oraz zakładów oraz do aktywnego uczestnictwa w działaniach podejmowanych przez Związek tj. w kolportowaniu materiałów informacyjnych, wywieszaniu transparentów, plakatowaniu miast itd. w ramach zaplanowanego kalendarza działań.

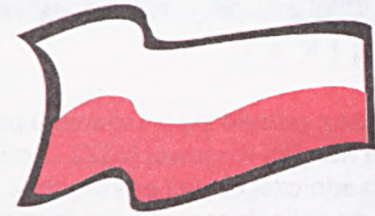
Tylko 26 listopada udział w pikietach i manifestacji kończących Listopadowe Dni Protestu wzięło udział około 50 tys. związkowców. Wyniki przeprowadzonych przez OBOP na zlecenie Komisji Krajowej badań pokazują, że 75 proc. badanych słyszało o Dniach Protestu. Ponad połowa (55 proc.) respondentów zgadzała się z postulatami Związku, a 64 proc. badanych było zdania, że w obecnej sytuacji powinno się organizować takie protesty.

Ponadto Komisja Krajowa protestowała w sprawie zbierania przez Ministerstwo Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej za pośrednictwem Ministerstw: Skarbu, Zdrowia, Administracji, Edukacji i Finansów danych dotyczących obciążeń ponoszonych przez pracodawców na rzecz organizacji związkowych i organizacji pracodawców. W tej sprawie skierowano zapytanie do Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej Jerzego Hausnera w sprawie szczegółowego wyjaśnienia celowości gromadzenia tego typu informacji oraz wątpliwości związanych z brakiem możliwości weryfikacji tych danych.

Podjęto próby realizacji uchwały nr 9 XVI KZD ws. krajowego rejestru pracodawców-dłużników. Wystąpiono do zarządów regionów w sprawie wyznaczenia osoby, która będzie się zajmowała się zbieraniem informacji o pracodawcach, u których stwierdzono udokumentowane zaległości w wypłatach wynagrodzeń za pracę oraz inne zaległe zobowiązania wobec pracowników wynikające ze stosunku pracy. Uchwały nie można było zrealizować ze względu na małą ilość zebranych informacji. [...]

Spory branżowe z rządem oraz pracodawcami

Biuro Ekspertki Komisji Krajowej na bieżąco monitorowało i aktualizowało dane dotyczące ponadzakładowych UZP typu sektorowego, za-

**NSZZ
Solidarność**

Zło dobrem zwyciężaj !

pewniając niezbędne wsparcie w negocjacjach. W okresie sprawozdawczym podpisano protokoły dodatkowe do 5 PUZP: dla pracowników gospodarki wodnej, transportu samochodowego, energetyki, wojskowych jednostek sfery budżetowej oraz przemysłu obronnego i lotniczego. Fiaszkiem zakończyły się natomiast próby renegotjacji PUZP dla pracowników przemysłu hutniczego. Strona pracodawców wypowiedziała również PUZP dla pracowników zalepcza energetyki. Kontynuowane są działania mające na celu skłonienie organizacji pracodawców do zawarcia PUZP dla pracowników budownictwa w ramach Trójstronnej Komisji.

Przeprowadzone były analizy w zakresie problemów występujących w przemyśle farmaceutycznym. Monitorowano sprawy dotyczących sektora energetycznego

Nie zanotowano postępu w sporach z rządem dotychczas prowadzonych przez struktury branżowe. Wynika to z praktycznego zaniechania przez rząd respektowania zapisów porozumienia z 29 maja 1992 r. Mimo tych negatywnych doświadczeń udzielono kolejnego upoważnienia do wejścia w spór dotyczący pracowników gospodarki wodnej dla Sekretariatu Zasobów Naturalnych, Ochrony Środowiska i Leśnictwa. Eksperti Komisji Krajowej oraz przedstawiciele Sekretariatu brali udział w negocjacjach dotyczących ekwiwalentu za mundury służbowe.

Pomoc organizacjom zakładowym oraz członkom związku

W przypadkach szczególnie trudnych Komisja Krajowa angażowała się w bezpośrednią pomoc organizacjom zakładowym jak np. w hipermarkecie real przy opracowywaniu układu zbiorowego lub pomoc pracownikom w hipermarkecie Kaufland szykanowanym za działalność związkową.

Praktycznie codziennie udzielane były informacje nt. interpretacji statutu, uchwał Komisji Krajowej oraz ordynacji wyborczej.

Dialog społeczny

Zbiorowe stosunki pracy i dialog autonomiczny

Problemy związane z rokovaniem uzp i dialogiem sektorowym były prezentowane i konsultowane na forum Komitetu Koordynacji Rokowań Zbiorowych EKZZ oraz podczas konferencji organizowanych przez Komisję Europejską.

Wspierano rozwój innych form dwustronnego dialogu sektorowego zainicjowanych w ramach projektu „PHARE- dialog społeczny” w branżach przemysłu lekkiego, chemicznego oraz metalowego i stosunkowo niedawno przemysłu spożywczego. Celem jest doprowadzenie do utworzenia stałych komitetów dialogu w oparciu o zawarte wcześniej ramowe porozumienia o współpracy.

W działaniach na rzecz autonomicznego dialogu międzybranżowego kontynuowane było zaangażowanie w prace Okrągłego Stołu Dialogu Społecznego na rzecz Integracji Europejskiej. Przygotowywane są założenia do wspólnych ze stroną pracodawców prac nad implementacją w Polsce europejskiego porozumienia ws. telepracy.

W trakcie negocjacji wskaźnika waloryzacji rent i emerytur na rok 2004 nie osiągnięto porozumienia. NSZZ „Solidarność” i Forum ZZ proponowały wskaźnik w wysokości 2%, pozostali partnerzy (OPZZ, PKPP, KPP, BCC

(dokończenie w kolejnym numerze „Biuletynu”)

**BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
Radom 26-600, ul. Traugutta 52
tel. 36-251-61, tel./fax 36-238-04
Redakcja i skład: Paweł Podlipniak (ppp)
egzemplarz bezpłatny**

NUMER 600 ZAMKNIĘTO 27.05.2004 r.

Nasze konto: Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
PKO BP S.A. I/O Radom 36 102043170000510200172338